

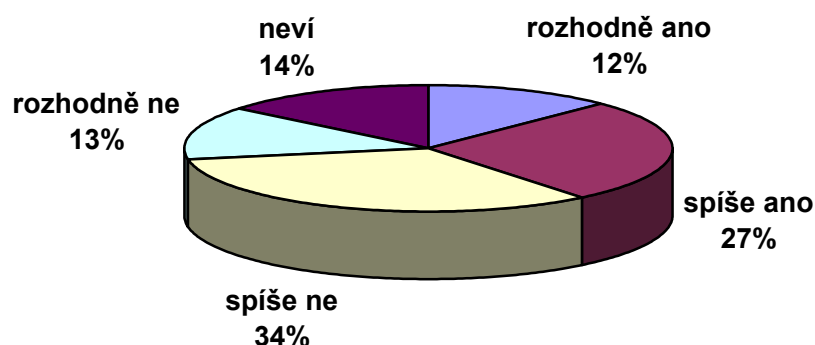
Obavy z nezaměstnanosti a postup při případném hledání práce

Technické parametry

<i>Výzkum:</i>	<i>Naše společnost 2002</i>
<i>Otázky:</i>	<i>EU.18, EU.29</i>
<i>Termín terénního šetření:</i>	<i>25. 11. – 2. 12. 2002</i>
<i>Počet respondentů:</i>	<i>1046</i>
<i>Reprezentativita:</i>	<i>obyvatelstvo ČR ve věku od 15 let</i>
<i>Výběr respondentů:</i>	<i>kvótní výběr</i>
<i>Zveřejněno dne:</i>	<i>17. ledna 2003</i>
<i>Kód tiskové informace:</i>	<i>eu30117</i>
<i>Zpracoval:</i>	<i>Jan Červenka</i>

V posledním šetření provedeném v rámci projektu Naše společnost 2002 jsme v rámci otázek věnovaných problematice nezaměstnanosti zjišťovali, zda a nakolik se občané ČR obávají, že by je v průběhu příštích dvou let mohla postihnout nezaměstnanost.¹ Výsledky výzkumu zachycuje graf 1.

Graf 1 – **Obavy z nezaměstnanosti v příštích dvou letech²**

Podle našeho zjištění 39 % občanů z těch, u kterých možnost nezaměstnanosti v průběhu příštích dvou let vůbec přichází v úvahu, se této eventuality obává. 47

¹ Otázka: „**Obáváte se, že byste mohl být v nejbližších dvou letech nezaměstnaný? Rozhodně ano, spíše ano, spíše ne nebo rozhodně ne?**“

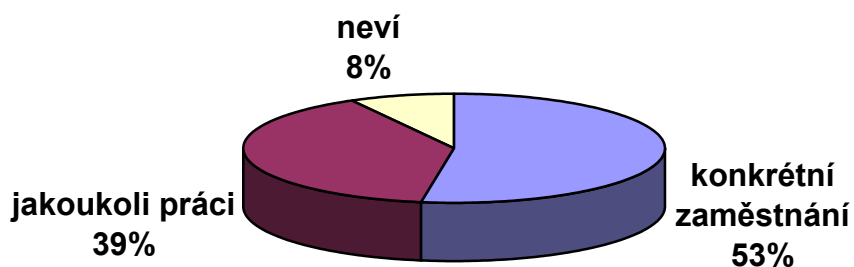
² Otázka byla položena všem dotázaným, do výsledků nejsou zahrnuty odpovědi respondentů, kteří uvedli, že se jich možnost ztráty zaměstnání v příštích dvou letech netýká.

% respondentů, jichž se otázka týká, naopak uvedlo, že ze ztráty zaměstnání v příslušném období strach nemá, a 14 % odpovědělo, že neví.

Podrobnější rozbor celkových výsledků na základě sociodemografických a jiných třídících charakteristik ukázal, že obavy klesají s rostoucím stupněm dosaženého vzdělání a s rostoucím příjmem. Kromě toho se vyjádření vlastních obav objevovalo častěji mezi aktuálně nezaměstnanými či těmi, kteří již byli nezaměstnaní v minulosti po dobu delší než tři měsíce, nekvalifikovanými dělníky, obyvateli jižní Moravy, dotázanými se špatnou životní úrovní vlastní domácnosti, respondenty, kteří považují za těžké nalezení práce v jejich regionu nebo oboru, lidmi považujícími stávající míru nezaměstnanosti za příliš vysokou a těmi, kdo očekávají, že míra nezaměstnanosti v příštích dvou letech poroste. Naopak relativně méně obav z nezaměstnanosti dávali najevo podnikatelé, vysocí odborní pracovníci, Pražané a stoupenci ODS.

V závěru celého bloku otázek vztahujících se k problematice nezaměstnanosti jsme se všech dotázaných zeptali na to, jak by postupovali při hledání práce v případě, kdyby byli sami nezaměstnaní.³ Základní rozdělení četností odpovědí zachycuje v graf 2.

Graf 2 – Hledal by konkrétní zaměstnání nebo jakoukoli práci?⁴

Výsledky ukazují, že dotázaní, kterých se otázka věcně týkala, by v případě ztráty zaměstnání většinou (53 %) hledali novou práci s tím, že by se snažili získat přímo nějaké konkrétní zaměstnání, které by bylo v souladu s jejich předem definovanou představou o novém pracovním místě. Asi dvě pětiny dotázaných (39 %) naopak uvedly, že by v takové situaci hledaly jakoukoli práci a zbývajících 8 % v odpovědi na otázku řeklo, že neví.

Jakoukoli práci by přitom častěji v případě ztráty svého zaměstnání hledali lidé se základním vzděláním nebo se středním vzděláním bez maturity, nekvalifikovaní i kvalifikovaní dělníci, lidé se špatnou životní úrovní své domácnosti, ti, kdo považují za těžké hledání jakékoli práce v regionu, kde žijí, respondenti, kteří se

³ Otázka: „Pokud byste ztratil práci, hledal byste konkrétní zaměstnání nebo jakoukoli práci?“

⁴ V grafu nejsou zahrnuty odpovědi respondentů, kteří uvedli, že se jich položená otázka netýká.

obávají, že by v průběhu příštích dvou let mohli být sami bez zaměstnání, lidé, kteří více než jeden rok prožili jako nezaměstnaní, a stoupenci KSČM. Naopak konkrétní zaměstnání by se podle vlastního vyjádření relativně častěji pokoušeli sehnat vysoce kvalifikovaní pracovníci, podnikatelé, absolventi vysokých škol nebo středních škol s maturitou, ti, kdo nebyli nikdy nezaměstnaní, a příznivci ODS.